

ອົງທິດິເປດແມ່ນມາຈາກທັງເຈັດ - ເລກສາມ

ດານິເອນ ສອງ

Jeff Pippenger

2023-09-17

ຄໍາຖາມທີ່ພວກເຮົາຈະພະຍາຍາມຊອກຫາຄໍາຕອບໃນບົດຄວາມນີ້ແມ່ນວ່າ
ການກ່າວເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄໍາພະຍາກອນຂອງພຣະຄໍາພີເປັນຄັ້ງທໍາອິດໃນດານິເອນບົດທີ 2 ສອດຄ່ອງກັບ
ບການກ່າວເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄໍາພະຍາກອນຂອງພຣະຄໍາພີເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນພຣະນິມົດບົດທີ 17
ແນວໃດ. ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຍົກຂຶ້ນມາບາງຄໍາຖາມກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເທົ່າທຽມກັບຄໍາພີທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຮູບບັນຍາຍຂອງເນບູ
ກາດເນດຊາ ແລະກ່ຽວກັບຈຸດຍືນຂອງຜູ້ບຸກເບີກຮຸ່ນທໍາອິດ ທີ່ວ່າ
ປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາເປັນຈຸດເວລາທີ່ກ້ອນຫີນຈະຕົກຖືກຕີນຂອງຮູບບັນຍາຍ.

ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດຈຸດທີ່ "ພຣະລາຊກິດອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຕົນຂອງຮູບບັນຍາຍ ໃນຫີນນີ້ເຫຼັກໄດ້ປະສົມກັບຕົນເຫຼົ່ານີ້,"
ຊຶ່ງທ່ານຍັງໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ໄປອີກວ່າ ເປັນ "ການປະປົນກັນລະຫວ່າງອຳນາດສາສະໜາ ແລະ ອຳນາດຂອງລັດ."

"ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງຍຸກຫຼັກທີ່ພຣະລາຊກິດອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກແທນດ້ວຍຕົນຂອງຮູບບັນຍາຍ
ໃນທີ່ຊຶ່ງເຫຼັກໄດ້ປະສົມກັບຕົນເຫຼົ່ານີ້. ພຣະເຈົ້າມີປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ, ຄືປະຊາກອນທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້,
ຜູ້ຊຶ່ງການຈຳແນກຂອງເຂົາຕ້ອງຖືກຊໍາລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ນ, ຜູ້ຊຶ່ງຈະຕ້ອງບໍ່ກາຍເປັນບໍ່ລົ້ນໂດຍການນຳໄມ້,
ຫຍ້າແຫ້ງ, ແລະເຟືອງ ມາວາງໄວ້ເທິງຮາກຖານ. ທຸກດ້ວງວິນຍານທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈະເຫັນວ່າລັກສະນະອັນແຕກຕ່າງຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ ຄືວັນຊະບາໂຕວັນທິເຈັດ.
ຖ້າລັດຖະບານໃຫ້ກຽດແກ່ວັນຊະບາໂຕຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາ, ມັນກໍຈະຢືນຢູ່ໃນກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະໃນການບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ແກ່ບັນດາທ່ານບໍ່ລົ້ນເທື່ອດຽວນັ້ນ.
ແຕ່ບັນດານັກລັດຖະບຸລຸດຈະທະນຸບຳລຸງວັນຊະບາໂຕປອມ, ແລະຈະນຳຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງຕົນ
ປະປົນກັບການຖືຮັກສາສິ່ງອັນເປັນລູກຂອງສັນຕະປາບາ,
ໂດຍຍົກມັນໄວ້ເຫຼືອວັນຊະບາໂຕທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊໍາລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ນແລະອວຍພອນ,
ຊຶ່ງແຍກມັນໄວ້ຈາກລັບມະນຸດໃຫ້ຖືຮັກສາໃຫ້ບໍ່ລົ້ນ,
ເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງພຣະອົງກັບປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດພັນຊົ່ວຄາວ,
ການປະປົນກັນຂອງກົນອຸປະກອນທາງຄຣິດຈັກແລະກົນອຸປະກອນທາງລັດ ຖືກແທນດ້ວຍເຫຼັກແລະດິນເຫຼົ້າ.
ສະຫະພັນນີ້ກໍລັງເຮັດໃຫ້ອຳນາດທັງໝົດຂອງບັນດາຄຣິດຈັກອ່ອນລົງ.
ການສະຖາປະນາໃຫ້ຄຣິດຈັກມີອຳນາດຂອງລັດນີ້ ຈະນຳມາຊຶ້ງຜົນຮ້າຍ.
ມະນຸດເກືອບຈະກ້າວພົ້ນຈຸດແຫ່ງຄວາມອົດກັນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ.
ພວກເຮົາໄດ້ນຳກຳລັງຂອງຕົນໄປລົງໃນການເມືອງ, ແລະໄດ້ຮ່ວມພັນກັບສັນຕະປາບາ. ແຕ່ເວລາຈະມາເຖິງ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງລົງໂທດຜູ້ທີ່ໄດ້ລົບລ້າງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນໄມ້ຄະ,
ແລະວຽກຊົ່ວຂອງເຂົາຈະສະທ້ອນກັບມາເຖິງຕົນເອງ." The Seventh-day Adventist Bible
Commentary, volume 4, 1168.

ເວລາທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງ

ເມື່ອພຣະລາຊກິດອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງປະປົນເຂົ້າກັບການສາສະໜາເພື່ອອຳນາດ ແລະ
ການເມືອງເພື່ອອຳນາດ, ເປັນຄຳບັນຍາຍຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ດຳເນີນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. ນາງກ່າວວ່າ
ການປະປົນກັນນີ້ "ກຳລັງບັນທອນເອກະອຳນາດທັງໝົດຂອງບັນດາຄຣິດຈັກ," ແລະ ມັນ
"ຈະນຳມາຊຶ້ງຜົນຮ້າຍ," ແລະວ່າ "ເວລານີ້ຈະມາເຖິງ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງເປັນໄມ້ຄະ."

ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກແລະລັດ ອັນເຮັດໃຫ້ອຳນາດຂອງບັນດາຄຣິສຕະຈັກອ່ອນລົງ ແມ່ນຄຳບັນຍາຍກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກເປົກາໂມສ, ບ່ອນທີ່ການລວມເຂົ້າກັນຂອງການໃຊ້ອຸບາຍຂອງຄຣິສຕະຈັກແລະອຸບາຍຂອງລັດ ເປັນຕົວແທນຂອງການເສື່ອມຖອຍຈາກຄວາມເຊື່ອ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການປາກົດຂອງຄົນແຫ່ງບາບ. ເປົກາໂມສ ແລະ ຈັກກະພັດຜູ້ຊົງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການປະນີປະນອມລະຫວ່າງຄຣິສຕະສາສະໜາກັບການນັບຖືຮູບປັນ ເກີດຂຶ້ນໃນອານາຈັກທີສີ່ໃນດານເຮອນ 2. ການປະນີປະນອມນັ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໃນດານເຮອນ 2 ໂດຍການໃຊ້ຄຳວ່າ “ດົນໜຽວ.”

ຂ້າແຕ່ພະມະຫາກະສັດ, ພະອົງໄດ້ທອດພະເນດເຫັນ, ແລະ ເບີ້ແມ, ມີຮູບປັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງອົງໜຶ່ງ. ຮູບປັນອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້, ຊຶ່ງຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງມັນປະເສດິຫຼາຍ, ໄດ້ຍືນຢູ່ຕາໜ້າພະອົງ; ແລະ ຮູບຮ່າງຂອງມັນນຳຍ້ານຍິ່ງ. ສ່ວນຫົວຂອງຮູບປັນນີ້ເປັນຄຳບໍລິສຸດ, ອັກ ແລະ ແຂນທັງສອງຂອງມັນເປັນເງິນ, ທ້ອງ ແລະ ຂາອ່ອນຂອງມັນເປັນທອງສຳລິດ, ຂາທັງສອງຂອງມັນເປັນເຫຼັກ, ຕົນຂອງມັນບາງສ່ວນເປັນເຫຼັກ ແລະ ບາງສ່ວນເປັນດິນເຜົາ. ພະອົງໄດ້ທອດພະເນດເຫັນຕາໄປຈົນກະທັ້ງມີກ້ອນຫີນກ້ອນໜຶ່ງຖືກຕັດອອກມາບໍ່ໄດ້ດ້ວຍມື, ແລະ ມັນໄດ້ຕືຮູບປັນນັ້ນທີ່ຕົນຊຶ່ງເປັນເຫຼັກ ແລະ ດິນເຜົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນແຕກເປັນຜຸຍຜົງ. ດານເຮອນ 2:31–34.

ເມື່ອການຕີຄວາມຂອງດານເຮອນດຳເນີນຕໍ່ໄປ ມັນກໍ່ແມ່ນ “ດົນໜຽວ” ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ໄດ້ກ້າຍເປັນດົນໜຽວທີ່ເປືອນ ຫຼື “ດົນໜຽວເປືອນຕົມ.”

ແລະທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຕົນແລະນົວຕົນ, ບາງສ່ວນເປັນດົນໜຽວຂອງຊ່າງບົນ ແລະບາງສ່ວນເປັນເຫຼັກ, ອານາຈັກນັ້ນຈະຖືກແບ່ງອອກ; ແຕ່ວ່າໃນນັ້ນຈະຍັງມີຄວາມແຂງແຮງຂອງເຫຼັກຢູ່ ເພາະທ່ານໄດ້ເຫັນເຫຼັກບົນກັບດົນໜຽວຊຸ່ມ. ດານເຮອນ 2:41.

ດິນເຜົາບໍລິສຸດຊຶ່ງເປັນດິນເຜົາຂອງຊ່າງບົນ ກັບກ້າຍເປັນດິນເຜົາເປືອນຕົມ. ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຊ່າງບົນອັນສະຫວັນ ແລະພຣະກົດຂອງພຣະອົງບໍ່ເຄີຍເປັນດິນເຜົາເປືອນຕົມ.

ແຕ່ບັດນີ້, ໂອ້ ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຊຶ່ງເປັນພຣະບິດາຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ; ພວກຂ້າພະເຈົ້າເປັນດົນໜຽວ, ແລະພຣະອົງເປັນຊ່າງບົນຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະພວກຂ້າພະເຈົ້າທຸກຄົນເປັນຝີພຣະຫົດຂອງພຣະອົງ. ເອຊາຍາ 64:8.

ໃນປະຫວັດຂອງໂຮມນອກຮົດ, ຄຣິດຕະຈັກເມືອງສະເມນິາແມ່ນດົນໜຽວບໍລິສຸດ. ໃນປະຫວັດຂອງເຟຣິກາໂມສ, ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກທີສີ່ໃນດານເຮອນບົດທີ 2, ດົນໜຽວນັ້ນປ່ຽນເປັນດົນໜຽວບົນຕົມ. ສິ່ງທີ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳຕອນຕົ້ນໄດ້ກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ວ່າ “ດົນໜຽວ”, ແລະຕໍ່ມາວ່າ “ດົນໜຽວຂອງຊ່າງບົນ”, ໄດ້ປ່ຽນເປັນ “ດົນໜຽວບົນຕົມ” ຕາມທຣີການຕີຄວາມດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ເຟຣິກາໂມສແມ່ນບ່ອນທີ່ການປ່ຽນແປງນັ້ນໄດ້ສຳເລັດລົງ ເພື່ອຕຽມທາງໃຫ້ແກ່ທາຍາທຣີ, ຫຼື ໂຮມສັນຕະປາບາ. ການປ່ຽນຈາກ “ດົນໜຽວ” ເປັນ “ດົນໜຽວບົນຕົມ” ຄືການຫລົ້ມຈາກຄວາມເຊື່ອ ຊຶ່ງຕຽມທາງໃຫ້ແກ່ທາຍາທຣີ, ຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ການຫລົ້ມຈາກຄວາມເຊື່ອກ່ອນ” ໃນ 2 ເທຊະໂລນກິ.

ພວກມັນເລີ່ມໂຮດບໍ່ສາມາດເຫັນໄກໄປກວ່າອານາຈັກທີສີ່ໂຮມ ແລະໄດ້ຄ້າດຫວັງວ່າການສະເດັດມາຄົງທິສອງຂອງພຣະຄຣິດຈະເປັນເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນລຳດັບຕໍ່ໄປ ເພາະວ່າຫີນທິຟາດຖືກຕີນຂອງຮູບປັນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການສະເດັດມາຄົງທິສອງ. ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກໜຶ່ງໃນປີ 1798 ຫຼື? ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເພື່ອຮັບອານາຈັກໜຶ່ງ ແຕ່ອານາຈັກນັ້ນໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໃນເວລານັ້ນຫຼືບໍ່?

ຄຳຕອບຕໍ່ຄຳຖາມທຳອິດໃນສອງຄຳຖາມນັ້ນຄື

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະອົງໃນປີ 1798. ສ່ວນຄຳຖາມທີສອງວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະອົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຫຼື ຄຳຕອບກໍແມ່ນ ບໍ່.

ໄດ້ມີອານາຈັກໜຶ່ງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງໂຣມນອກສາສະໜາຫຼື? ຂ້າພະເຈົ້າຖາມສົງໄສ

ເພາະບັນດາຜູ້ກຳເນີດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າອານາຈັກທີ່ສູງແມ່ນທັງໂຣມນອກສາສະໜາ ແລະ

ໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາ ຊຶ່ງລະບຸວ່າປີ 1798 ເປັນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອານາຈັກທີ່ສູງ

ເມື່ອພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກອັນເປັນນິດ.

ແຕ່ໜັງສືພຣະນິດໄດ້ລະບຸອານາຈັກສີອານາຈັກທີ່ຕິດຕາມຫຼັງໂຣມນອກສາສະໜາ.

ຖ້າອານາຈັກທີ່ສູງອັນເປັນເຫຼັກໃນດານເຮອນ ບົດ 2 ເປັນພຽງການແທນຄວາມໝາຍຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ

ບ່ອນທີ່ການປະນີປະນອມຂອງ Constantine ຖືກແທນດ້ວຍດິນໜຽວທີ່ກາຍເປັນດິນໜຽວປົນເປືອນ,

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດນັ້ນຫຼື? ຄຳຕອບຄື ແມ່ນແລ້ວ. ທີ່ມັກກາງແຂນ

ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງ Pergamos ບໍ່ແມ່ນ Thyatira, ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ "ພຣະຄຸນ"

ຂອງພຣະອົງ. ອານາຈັກນິລັນດອນໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນທີ່ມັກກາງແຂນ,

ແລະບັນລັງຂອງອານາຈັກນັ້ນເປັນແບບຢ່າງຂອງບັນລັງໜຶ່ງທີ່ຈະຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນຊ່ວງຜົນປາຍ.

ບັນລັງໃນຊ່ວງຜົນປາຍນັ້ນເປັນຕົວແທນອານາຈັກແຫ່ງ "ພຣະສິຣີ" ຂອງພຣະອົງ.

"ການປະກາດທິພວກສາວົກໄດ້ກະທຳໃນພຣະນາມແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ຖືກຕ້ອງໃນທຸກປະການ

ແລະ ເຫດການທີ່ມັນຊີ້ໄປເຖິງກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນເວລານັ້ນເອງ. 'ເວລາໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ

ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາໃກ້ແລ້ວ' ແມ່ນຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອ 'ເວລາ'

ນັ້ນສິ້ນສຸດລົງ—ຄືທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນດານເຮອນ 9 ຊຶ່ງຈະຂະຫຍາຍໄປເຖິງພຣະເມືອງ,

'ພຣະຜູ້ຖືກເຈັມ'—ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບການເຈັມດ້ວຍພຣະວິນຍານ

ຫຼັງຈາກການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງໂດຍໂຢຮັນໃນແມ່ນ້ຳຢໍແດນ. ແລະ 'ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ'

ທິພວກເຂົາໄດ້ປະກາດວ່າມາໃກ້ແລ້ວນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໂດຍການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

ອານາຈັກນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ດັ່ງທິພວກເຂົາເຄີຍຖືກສັງສອນໃຫ້ເຊື່ອ ເປັນຈັກກະພັດທາງໂລກ. ແລະ

ມັນກໍບໍ່ແມ່ນອານາຈັກອະມະຕະໃນອະນາຄົດນັ້ນ ຊຶ່ງຈະຖືກສະຖາປະນາເມື່ອ 'ອານາຈັກ ແລະ

ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງອານາຈັກພາຍໃຕ້ຜ້າສະຫວັນທັງສິ້ນ

ຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພວກທີ່ບໍລິສຸດຂອງອົງຜູ້ສັງສຸດ; ອານາຈັກອັນເປັນນິດນັ້ນ ໃນຊຶ່ງ

'ອຳນາດປົກຄອງທັງປວງຈະຮັບໃຊ້ ແລະ ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ.' Daniel 7:27. ດັ່ງທີ່ຖືກໃຊ້ໃນພຣະຄຳພີຄຳວ່າ

'ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ' ຖືກໃຊ້ເພື່ອໝາຍເຖິງທັງອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະ ອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິຣີ.

ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນໂດຍໂປໂລໃນຈົດໝາຍເຖິງຊາວເຮັບເຮົາ.

ຫຼັງຈາກໄດ້ຊີ້ໄປຫາພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງວົງວອນແທນອັນແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ ຜູ້ທີ່

'ຊົງຮູ້ກິຣິດມໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ' ອັກຄະສາວົກກ່າວວ່າ: 'ເຫດສະນັ້ນ

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າມາຢ່າງກ້າຫານເຖິງພຣະທີ່ນັ້ນແຫ່ງພຣະຄຸນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ ແລະ

ພົບພຣະຄຸນ.' Hebrews 4:15, 16. ພຣະທີ່ນັ້ນແຫ່ງພຣະຄຸນເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນ;

ເພາະການມີຢູ່ຂອງພຣະທີ່ນັ້ນຍ່ອມບົ່ງບອກການມີຢູ່ຂອງອານາຈັກ. ໃນຄຳອຸປະມາຫຼາຍຂໍຂອງພຣະອົງ

ພຣະຄຣິດຊົງໃຊ້ຄຳວ່າ 'ອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນ' ເພື່ອໝາຍເຖິງພຣະລາຊະກິດແຫ່ງພຣະຄຸນອັນສະຫວັນ

ທີ່ກະທຳຕໍ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ."

"ດັ່ງນັ້ນ ບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຍ່ອມເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກແຫ່ງລັດສະໝີພາບ;

ແລະອານາຈັກນີ້ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດວ່າ:

'ເມື່ອບຸດມະນຸດຈະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ

ແລະບັນດາທູດສະຫວັນບໍລິສຸດທັງຫມົດຈະມາກັບພຣະອົງ

ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະປະທັບເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ:

ແລະຊົນຊາດທັງປວງຈະຖືກຮວບຮວມມາຢູ່ຕາມພຣະອົງ. ມັດທາຍ 25:31, 32.

ອານາຈັກນັ້ນຢູ່ເປັນອະນາຄົດ.

ມັນຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຈົນກວ່າການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ."

"ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນທັນທີຫຼັງຈາກການຕົກໃນບາບຂອງມະນຸດ

ເມື່ອແຜນການໜຶ່ງໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເພື່ອການໄຖ່ກູ້ຊີວິດຊາດທີ່ມີຄວາມຜິດ.

ໃນເວລານັ້ນອານາຈັກນັ້ນຈະຢູ່ໃນພຣະປະສົງ ແລະໂດຍພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ມະນຸດກໍສາມາດເປັນພົນລະເມືອງຂອງອານາຈັກນັ້ນໄດ້. ແຕ່ອານາຈັກນັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຢ່າງແທ້ຈິງ
ຈົນກວ່າການສືບພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ.

ແມ່ນແຕ່ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະກົດຂອງພຣະອົງໃນໂລກນີ້ແລ້ວ,

ພຣະຜູ້ໄຖ່ຊົງເຫັນອົບອຸ່ນເນື່ອງຈາກຄວາມດີດ້ານ ແລະຄວາມເປັນລະຄຸນຂອງມະນຸດ,

ອາດຈະຖອນພຣະອົງກັບຈາກການບູຊາທຶນວາຣ໌. ໃນເກັດເຊມາເນ

ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມໂສກເສົ້າໄດ້ສັນຍາໃນພຣະຫົດຂອງພຣະອົງ. ແມ່ນແຕ່ໃນເວລານັ້ນ

ພຣະອົງກໍອາດຈະເຊັດເຫືອເປັນເລືອດອອກຈາກພຣະນາງ

ແລະປ່ອຍໃຫ້ເຊື້ອຊາດທີ່ມີຄວາມຜິດພິນາດໄປໃນບາບຊົ່ວຂອງຕົນ. ຖ້າພຣະອົງໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ

ກໍຈະບໍ່ມີການໄຖ່ກູ້ສຳລັບມະນຸດທີ່ຕົກໃນບາບ. ແຕ່ເມື່ອພຣະຜູ້ໄຖ່ໄດ້ຊົງມອບພຣະຊີວິດຂອງພຣະອົງ

ແລະດ້ວຍພຣະລົມຫາຍໃຈສຸດທ້າຍໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, 'ສຳເລັດແລ້ວ,'

ເມື່ອນັ້ນການສຳເລັດຕາມແຜນການໄຖ່ກູ້ແນ່ນອນ.

ພຣະສັນຍາແຫ່ງຄວາມລອດທະຫານແກ່ຄູ່ຊາຍຍິງຜູ້ມີບາບໃນເອເດນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງແລ້ວ.

ແລະອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນນັ້ນມີຢູ່ໂດຍພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ

ກໍໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ." The Great Controversy, 347.

ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກນັ້ນລັ້ນດອນໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ,
ບໍ່ແມ່ນໃນຕອນສືບສຸດຂອງໂຣມສັນຕະປາປາ.

ພຣະອົງຍັງຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງພຣະສົຣິຂອງພຣະອົງໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ
ຊຶ່ງລວມເຖິງປະຫວັດສາດຂອງຝົນປາຍລະດູ ເມື່ອລົມທັງສີຂອງອິດສະລາມຖືກປ່ອຍອອກ.

"ຝົນປາຍລະດູກຳລັງຈະຕົກມາເທິງບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ລິສຸດ—ແລ້ວທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ຮັບມັນເໝືອນດັ່ງໃນອະດີດ."

"ເມື່ອທູດສະຫວັນທັງສີ່ປ່ອຍມາ, ພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຝົນປາຍລະດູ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ກຳລັງເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ຕົນສາມາດເຮັດໄດ້.

ພຣະຄຣິດຈະຊົງຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາ. ທຸກຄົນສາມາດເປັນຜູ້ມີໃຊ້ໄດ້ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຜ່ານທາງພຣະໄລທົດຂອງພຣະເຢຊູ ພ້າສະຫວັນທັງປວງມີຄວາມສົນໃຈໃນພະລະກິດນີ້.

ທູດສະຫວັນທັງຫຼາຍມີຄວາມສົນໃຈ." Spalding and Magan, 3.

ເມື່ອລົມທັງສີ່ຖືກປ່ອຍອອກ, ພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ທັງຝົນລະດູປາຍ ແລະ

ການປ່ອຍລົມທັງສີ່ຕ່າງກໍເປັນຕົວແທນຂອງເຫດການທີ່ອ້ອມຮອບດຳເນີນໄປ, ແລະ

ບໍ່ມີອັນໃດເປັນພຽງຈຸດໜຶ່ງໃນເວລາ. ລົມທັງສີ່ເປັນຕົວແທນຂອງອິດສະລາມ.

"ທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດກຸມລົມທັງສີ່, ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນດັງມ້າທີ່ກຳລັງໂກດແຄ້ນ ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນ
ແລະ ພົ່ງແລ່ນໄປເໝືອນພື້ນພືດທົ່ວໂລກ, ນຳເອົາການທຳລາຍ ແລະ ຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ."

"ພວກເຮົາຈະນອນຫລັບຢູ່ໃນຂອບເຂດອັນໃກ້ຊິດຂອງໂລກນີ້ລັ້ນດອນແທ້ບໍ່? ພວກເຮົາຈະເສື່ອມຊາ

ເຢັນຊາ ແລະເໝືອນຄົນຕາຍບໍ່? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ

ແລະລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ຖືກເປົ່າເຂົ້າໃສ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ

ເພື່ອໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍລຸກຂຶ້ນຢູ່ເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ

ທາງນັ້ນແຄບ ແລະປະຕູນັ້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານປະຕູອັນຄັບແຄບນັ້ນໄປແລ້ວ, ຄວາມກວ້າງຂອງມັນກໍ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ທູດສະຫວັນກໍ່ລັງຢັບຢັ້ງມ້າທິຕັມໄປດ້ວຍຄວາມພໍໃຈຂອງອິດສະລາມ ຊຶ່ງກໍ່ລັງພະຍາຍາມຫຼຸດຟົນອອກໄປ ໂດຍນຳເອົາຄວາມຕາຍແລະການທຳລາຍໄວ້ຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຖືກເປົ້າລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຈາກນັ້ນ
ພວກເຂົາກໍ່ຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນແລະມີຊີວິດ. ກ່ອນທີ່ພຣະວິນຍານຈະຖືກເປົ້າລົງເທິງພວກເຂົາ
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຄົນຕາຍ
ເພາະວ່າລົມຫາຍໃຈແຫ່ງພຣະວິນຍານເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຢືນແລະມີຊີວິດ. ເມື່ອຊົດສະເຕີ White ກ່າວວ່າ
ບັນດາພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງເວລາທີ່ຕົນຂອງຮູບປັ້ນທີ່ປະສົມດ້ວຍເຫຼັກແລະດິນໜຽວປົນເປື້ອນ
ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສົມກັນລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ,
ການເທລົງມາຢ່າງອຸດົມຂອງຜົນປາຍຍັງເປັນເຫດການໃນອະນາຄົດຢູ່.

“ຜົນປາຍລະດູຈະຕົກລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.” Review and Herald, April 21, 1891.

ມີສອງສຽງໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ.

“ເມື່ອພຣະເຢຊູເລີ່ມພຣະລາຊະກິດຕໍ່ສາທາລະນະຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ຊໍາລະພຣະວິຫານໃຫ້ພົ້ນຈາກການລົບຫລ່ຽມອັນສາມາດລົບລ້າງຄວາມບໍ່ລືສຸດ.
ໃນບັນດາການກະທຳສຸດທ້າຍແຫ່ງພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງ ຄືການຊໍາລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ດັ່ງນັ້ນ ໃນພະລະກິດສຸດທ້າຍເພື່ອການເຕືອນໂລກ
ຈົ່ງມີການເອີ້ນສອງປະການອັນແຈ້ງຊັດຖືກສົ່ງໄປຍັງບັນດາຄຣິສຕະຈັກ.” Selected Messages, book 2, 118.

ສຽງທຳອິດແມ່ນການເອີ້ນໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຕົນຂຶ້ນ,
ສ່ວນສຽງທີສອງແມ່ນການເອີ້ນໃຫ້ບັນດາລູກອື່ນໆຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນບາບໂລນ ຕົນຂຶ້ນ.

“ມີໂລກໜຶ່ງທີ່ອັນຈົມຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໃນການຫລອກລວງ, ແລະໃນຄວາມຫລົງຜົດ,
ຢູ່ໃນເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເອງ,—ຫລັບຢູ່, ຫລັບຢູ່.
ມີໃຜແດ່ທີ່ກຳລັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃນວິນຍານເພື່ອປຸກເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນ? ສຽງໃດຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງເຂົ້າເຫຼົ້ານັ້ນ?
ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳໄປສູ່ອະນາຄົດ ເມື່ອສັນຍານຈະຖືກໃຫ້ຂຶ້ນວ່າ, ‘ເບິ່ງເຖິງ ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ;
ຈົ່ງອອກໄປພົບພະອົງ.’ ແຕ່ບາງຄົນຈະໄດ້ຊັກຊ້າໃນການຈັດຫານກໍ່ມັນສຳລັບເຕັມໂຄມຂອງຕົນ,
ແລະຊ້າເກີນໄປເຂົາຈະພົບວ່າ ລັກສະນະນັ້ນຮ້ອຍ, ຊຶ່ງນ້ຳມັນເປັນຕົວແທນນັ້ນ, ບໍ່ສາມາດຖ່າຍໂອນໃຫ້ກັນໄດ້.”
Bible Echo, May 4, 1896.

ໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ມີຄຳຖາມສອງຂໍ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ.
ຜູ້ໃດກໍ່ລັງຮູ້ສຶກຄວາມທຸກທໍລະມານແຫ່ງຈິດວິນຍານເພື່ອປຸກເຂົ້າໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ?
ສຽງໃດຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງເຂົ້າໃດ?

“ສຽງ” ທີ່ປຸກໂລກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນ ແມ່ນສຽງທີສອງໃນພຣະນິມົດບົດ 18
ທີ່ເອີ້ນຝູງແກະອື່ນຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກບາບໂລນ. ທັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໂລກ
ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກປຸກໃຫ້ຕົນຂຶ້ນໂດຍສຽງຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງເປັນພຽງອີກສັນຍະລັກໜຶ່ງຂອງຜົນປາຍ.

ພວກມັນເວົ້າໄດ້ຖືກຕ້ອງຫຼືໃນການຊີ້ບອກວ່າ ໃນສະໄໝຂອງອານາຈັກທີສີ່
ພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກນັ້ນດອນ? ແມ່ນແລ້ວ.

ພຣະອົງໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ “ພຣະຄຸນ” ຂອງພຣະອົງໄວ້ທຸກໆແຂນ,
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງອານາຈັກທີສີ່ໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ. ອານາຈັກນັ້ນຄື
ໂຣມນອກຣິດ. ໃນດານເອນ 2 ການຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອອັນນຳໜ້າຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງ Thyatira
ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ບໍ່? ແມ່ນແລ້ວ,
ເພາະດິນຊາຍທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ຮຽນຈາກດິນຊາຍໄປເປັນດິນຊາຍບົນເປືອນ.
ດັ່ງນັ້ນ Thyatira ຢູ່ນອນໃດໃນຮູບບົນນັ້ນ? ຫຼືວ່າ ແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃນຮູບບົນນັ້ນດ້ວຍບໍ່?
ມັນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຮູບບົນນັ້ນ, ແລະ ເນບູຄັດເນັດຊາ ໄດ້ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງແກ່ຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນ
ເມື່ອທ່ານໄປເຖິງຈຸດສູງສຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫຼອຍອັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທະນຸງຕົນຂອງທ່ານໃນບົດທີ 4
ຂອງດານເອນ.

ກະສັດໄດ້ກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ນີ້ແມ່ນບາບໂລນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນດອກຫຼື
ທີ່ຮົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເປັນທີ່ປະທັບແຫ່ງອານາຈັກ ໂດຍລົດເດດແຫ່ງອຳນາດຂອງເຮົາ,
ແລະເພື່ອສະຫງ່າລາສີແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຮົາ?” ດານເອນ 4:30.

ກ່ອນໜ້າການພິພາກສາຂອງເນບູກາດເນັດຊາ
ຊຶ່ງເປັນເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວວັນທີ່ດຳລົງຊີວິດດັ່ງສັດຮ້າຍໃນທົ່ງນານັ້ນ,
ລາວໄດ້ສະແດງຄວາມຈອງຫຼອຍຂອງຕົນໂດຍຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ
ອານາຈັກທີ່ເປັນບາບໂລນໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນຕົນເອງບໍ່ແມ່ນຫຼືໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ? ຍິ່ງໃສເພນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດ
ມີຂໍ້ຄວາມຂຽນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງນາງວ່າ, “ຄວາມລັບ, ບາບໂລນໃຫຍ່, ແມ່ແຫ່ງຍິ່ງໃສເພນທັງຫຼາຍ ແລະ
ແຫ່ງສັງຄົມນຳກຽດຊັງທັງຫຼາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ.” ຄຣິສຕະຈັກໂຣມັນ ດັ່ງທີ່ຊົດສະເຕີໄວທ໌ເອີ້ນນາງນັ້ນ
ແມ່ນບາບໂລນໃຫຍ່. ຫົວຄຳໃນຮູບບົນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ແລະ
ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງບາບໂລນຜ່າຍວົນຍານອັກສອນ, ຄືອານາຈັກທີ່ຫ້າໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ
ຊຶ່ງມີລັກສະນະເພີ່ມເຕີມຢ່າງເປັນເອກະລັກວ່າເປັນອຳນາດທີ່ໄດ້ຮັບບາດແຜສາຫັດ. ໃນອີສະຢາບົດທີຊາວສາມ
ອຳນາດສັນຕະປາປາ ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍເມືອງຕີຣ ຈະຖືກລົ້ມໄປເຈັດສິບປີຕາມວັນເວລາຂອງກະສັດອົງດຽວ.
ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ຊຶ່ງແທນໂດຍເນບູກາດເນັດຊາ ກໍໄດ້ຮັບບາດແຜສາຫັດເຊັ່ນກັນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັກ
ສາໃຫ້ຫຼາຍເມື່ອເນບູກາດເນັດຊາຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອານາຈັກຂອງລາວເປັນເວລາສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວວັນ.
ບາບໂລນໃຫຍ່ຕາມຕົວອັກສອນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງບາບໂລນໃຫຍ່ຜ່າຍວົນຍານ ແລະ
ທັງສອງຕ່າງກໍຖືກຖອນອານາຈັກຂອງຕົນໄປລົດອາວ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນ.
ຍິ່ງໃສເພນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເຈັດບໍ່ໄດ້ຖືຈອກເງິນຢູ່ໃນມືຂອງນາງ ຫຼືຈອກທອງເຫຼືອງ ຫຼືຈອກເຫຼັກ,
ແຕ່ນາງຖືຈອກຄຳ.

ແລະຍິ່ງນັ້ນໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍສົມວ່າງແລະສີແດງເຂັ້ມ, ປະດັບດ້ວຍຄຳ, ແກວ້ມຄຳ ແລະໄຂ່ມຸກ,
ຖືຈອກຄຳໃນມືຂອງນາງ ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍສັງຄົມໜ້າກຽດຊັງ
ແລະຄວາມໃສໂຄກເປືອນເນື່ອງຈາກການຫຼົ້ມຊີຂອງນາງ. ພຣະນິມິດ 17:4

ຄຳແທນໂດຍຄຳ “ທອງຄຳ” ເປັນຕົວແທນຂອງບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ
ແລະມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງບາບໂລນຜ່າຍວົນຍານດ້ວຍ, ຄືອານາຈັກທີ່ຫ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ
ທີ່ໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍໃນປີ 1798, ເມື່ອອານາຈັກທີ່ຫ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງ.
ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນໃນຮູບບົນນັ້ນ ຖືກຕາມມາໂດຍອານາຈັກເງິນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສອງອຳນາດ
ຄືຊາວເມເດຍ ແລະຊາວເບີເຊຍ, ແລະເຂົ້າຂອງເບີເຊຍໃນດານເອນບົດ 8 ໄດ້ຖືກຂຶ້ນພາຍຫຼັງ ແລະສູງກວ່າ.
ດາຣີອັດຊາວເມເດຍເປັນເຂົ້າອັນທຳອິດ ແລະໄຊຣັດນາຍພົນຂອງທ່ານເປັນຊາວເບີເຊຍ

ຜູ້ຊົງໃນທຣີດຈະຂຶ້ນສູ່ອຳນາດພາຍຫຼັງກະສັດດາຣີອຸດແຫ່ງຊາວເມເດຍ.

ຊີຣີດເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ

ຜູ້ຊົງຈະເລີນກະບວນການປົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກການເປັນຊະເລີຍ.

ອານາຈັກເມໂດ-ເປີເຊຍເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທີ່ຢູ່ໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ

ຊົງສະຫະລັດອາເມຣິກາ. ສະຫະລັດອາເມຣິກາມີສອງເຂົ້າ ເປັນຕົວແທນຂອງລັດທິຣິພັບລິກັນ ແລະ

ລັດທິໂປຣແຕສຕັງ. ດາຣີອຸດເປັນຕົວແທນຂອງເຂົ້າຝ່າຍຣິພັບລິກັນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະ

ຊີຣີດເປັນຕົວແທນຂອງເຂົ້າຝ່າຍໂປຣແຕສຕັງ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຊີຣີດໄດ້ເລີນກະບວນການປົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອສ້າງກຸງເຢຣູຊາເລມແລະພຣະວິຫານຂຶ້ນໃໝ່, ສະຫະລັດອາເມຣິກາກໍເປັນແຜ່ນດິນຊົງໄດ້ຖືກຍົກ

ກຂຶ້ນເພື່ອປົດປ່ອຍບັນດາຊະເລີຍອອກຈາກການເປັນຊະເລີຍຂອງບາບໂລນຝ່າຍວິນຍານ

ເພື່ອກໍ່ຕັ້ງພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານ ຊຶ່ງພວກມັນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ວ່າງຮາກຖານໄວ້.

ການເປັນຊະເລີຍຕາມຕົວອັກສອນໃນບາບໂລນທຶມໄລຍະເຈັດສິບປີ

ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການເປັນຊະເລີຍໃນບາບໂລນຝ່າຍວິນຍານເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

ສະຫະລັດອາເມຣິກາແມ່ນຫົວໄຫວ່ງໃນຮູບບົນຂອງເນບູກາດເນັດຊາ.

ອານາຈັກທຶສາມທຶເປັນທອງສຳຣິດນັ້ນ ຄື ກຣີກ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທົວໂລກ.

ອານາຈັກນັ້ນຄືອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຊຶ່ງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17 ແມ່ນອານາຈັກທີ່ໃນປີ 1798 ຍັງບໍ່ທັນມາ.

ກະສັດສົບອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17 ເຫັນພ້ອມກັນທີ່ຈະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ

ຄືອານາຈັກທຶເປດ ຊຶ່ງເປັນຂອງເຈັດອານາຈັກນັ້ນ. ພວກເຂົາເຮັດຂໍ້ຕົກລົງນີ້

ເນື່ອງຈາກຖືກສະຫະລັດອາເມຣິກາບັງຄັບ ແລະເນື່ອງຈາກໂລກກຳລັງຖືກທຳລາຍໂດຍ "ລົມທັງສີ"

ຂອງອິດສະລາມ ຊຶ່ງຖືກປ່ອຍອອກໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຝົນປາຍ

ຊຶ່ງເລີນຖືກເທອອກຢ່າງເຕັມບໍລິບູນໃນເວລາມິກັດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດເກີດຂຶ້ນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ

"ລັດສະໝີ" ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຍົກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ

ເພື່ອເອີ້ນບຸດທິດາຄົນອື່ນໆ ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ. ດັ່ງນັ້ນ

ເຂົ້າຂອງໂປຣແຕສຕັນຈິງຂຶ້ນມາເປັນອັນສຸດທ້າຍ ແລະ ສູງກວ່າເຂົ້າອັນທຳອິດ

ສອດຄ້ອງກັບເຂົ້າສອງອັນຂອງມໂດ-ເປີເຊຍ.

ເມື່ອສະຫະປະຊາຊາດເຫັນດີມອບການຄວບຄຸມໂລກໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາແລ້ວ,

ລົມທັງສີຂອງອິດສະລາມຈະຖືກປ່ອຍອອກ ແລະ

ອານາຈັກທົວໂລກຈະປະເຊີນກັບສົງຄາມທົດຕາມມາພາຍຫຼັງການຕາຍຂອງເຂົ້າອັນທຳອິດຂອງກຣີກ

ຊຶ່ງຖືກຫັກແລະກໍ່ໃຫ້ເກີດເຂົ້າສີອັນ.

ເມື່ອຮູບບົນນັ້ນໄປເຖິງຕົນເຫຼັກ (ອຳນາດການປົກຄອງຂອງລັດ) ແລະ ດົນໜຽວບົນເປືອນ

(ອຳນາດຂອງຄຣິສຕະຈັກ) ແລະ ນິວຕົນສົບນິວ (ກະສັດສົບອົງ),

ຫົນກອນນັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກພູໂດຍບໍ່ມີ ກໍຕົກໃສ່ຕົນຂອງຮູບບົນນັ້ນ. ພວກ Millerites

ໄດ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຮູບບົນຂອງ Daniel

ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດຖືກຕ້ອງໄດ້ຈາກຈຸດຍືນຂອງພວກເຂົາໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ແຕ່

Alpha ແລະ Omega ຍ່ອມສະແດງຈຸດສິ້ນສຸດດ້ວຍຈຸດເລີນຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ, ແລະ

ອານາຈັກສິບການໃນຮູບບົນຂອງ Nebuchadnezzar ເປັນອານາຈັກຕົວຈິງສືບອານາຈັກ

ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງຄູ່ຂະໜານທາງວິນຍານຂອງມັນໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.

ດ້ວຍອານາຈັກທັງຫຼາຍໃນປະຫວັດສາດ ໂຣມບາກົດຂຶ້ນເປັນອັນດັບແປດ ແລະເປັນຫນຶ່ງໃນເຈັດ. ໃນດານເຮອນ

7 ໂຣມບາກົດຂຶ້ນເປັນອັນດັບແປດ ແລະເປັນຫນຶ່ງໃນເຈັດ. ໃນດານເຮອນ 8 ໂຣມບາກົດຂຶ້ນເປັນອັນດັບແປດ

ແລະເປັນຫນຶ່ງໃນເຈັດ. ໃນພຣະນິມິດ 17 ໂຮມບາກດີຂຶ້ນເປັນອັນດັບແປດ ແລະເປັນຫນຶ່ງໃນເຈັດ. ໃນດານເືອນ 2 ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການກ່າວເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ໂຮມຜ່າຍວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ບາກດີຂຶ້ນເປັນອັນດັບແປດ ແລະເປັນຫນຶ່ງໃນເຈັດ. ພາບປະກອບທຳອິດ (Alpha) ຂອງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງອີກເຖິງອັນສຸດທ້າຍ (Omega).

“ພວກເຮົາໄດ້ມາເຖິງເວລາຫນຶ່ງທີ່ພຣະລາຊາກົດອັນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກແທນຄວາມໝາຍໂດຍຕົນຂອງຮູບບັນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນເຫຼັກໄດ້ຖືກປະສົມກັບດິນເຜົາອ່ອນ. ພຣະເຈົ້າມີປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ເປັນປະຊາຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກ, ຜູ້ຊຶ້ງການຢັ້ງຮູ້ຈຳແນກຂອງເຂົາຈະຕ້ອງຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ງ, ຜູ້ຊຶ້ງຈະຕ້ອງບໍ່ກ່າຍເປັນບໍ່ລົ້ງໂດຍການນຳໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ, ແລະ ເລືອງ ມາວາງໄວ້ເທິງຮາກຖານ. ທຸກດ້ວງວິນຍານທີ່ສັດຊື່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຫັນວ່າ ລັກສະນະອັນຈຳແນກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຄື ວັນຊະບາໂຕວັນທີເຈັດ. ຖ້າລັດຖະບານຈະໃຫ້ກຽດແກ່ວັນຊະບາໂຕດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາໄວ້, ມັນກໍຈະຢືນຢູ່ໃນກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນການປົກປ້ອງຄວາມເຊື່ອທີ່ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ແກ່ພວກວິສຸດເທືອດຽວນັ້ນ. ແຕ່ບັນດາລັດບຸລຸດຈະຄ້າຈຸນວັນຊະບາໂຕອັນປອມ, ແລະ ຈະນຳຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາຂອງຕົນໄປປະສົມກັບການຖືຮັກສາບຸດຂອງສັນຕະປາບານ, ຍົກມັນໄວ້ເໝືອນວັນຊະບາໂຕທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົ້ງ ແລະ ອວຍພອນ, ແຍກມັນອອກໄວ້ເພື່ອໃຫ້ມະນຸດຮັກສາໄວ້ຢ່າງບໍ່ລົ້ງ, ເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງພຣະອົງກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຕະຫຼອດພັນຊົງອາຍຸຄົນ. ການປະສົມປົນກັນຂອງກົນອຸບາຍທາງສາສະໜາຈັກ ແລະ ກົນອຸບາຍທາງລັດ ຖືກແທນຄວາມໝາຍໂດຍເຫຼັກແລະດິນເຜົາ. ສະຫະພາບນີ້ກຳລັງບັນທອນອຳນາດທັງປວງຂອງບັນດາຄຣິດຕະຈັກ. ການສວມໃຫ້ຄຣິດຕະຈັກດ້ວຍອຳນາດຂອງລັດນີ້ ຈະນຳຜົນຮ້າຍມາ. ມະນຸດເກືອບໄດ້ກ້າວພົ້ນຈຸດແຫ່ງຄວາມອິດກັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ລົງທຶນກຳລັງຂອງຕົນໃນການເມືອງ, ແລະ ໄດ້ຮ່ວມພັນກັບສັນຕະປາບາ. ແຕ່ເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງເປັນໂມຄະ, ແລະ ການຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາຈະຫວນກັບມາສູ່ຕົວເຂົາເອງ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

ພຣະອັນພາແລະພຣະໂອເມກາໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຜູ້ບຸກເບີກກ່ຽວກັບດານເືອນສອງກາຍເປັນ “ໃໝ່.”

ແລະພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງພະຫນຶ່ງໄດ້ຕັດວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາກະທຳໃຫ້ສັງສາລະພັດໃໝ່ຂຶ້ນ. ແລະພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງຂຽນໄວ້: ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈົ່ງແທ້ແລະສັດຊື່. ແລະພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, ສຳເລັດແລ້ວ. ເຮົາແມ່ນອາລຟາແລະໂອເມກາ, ເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ. ເຮົາຈະໃຫ້ນ້ຳຈາກນ້ຳພຸດແຫ່ງນ້ຳແຫ່ງຊີວິດແກ່ຜູ້ທີ່ຫວັງກະຫາຍໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ. ພຣະນິມິດ 21:5, 6